

Dosarul nr.3ra-1188/21
2-20068627-01-3ra-05112021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud.: G. Cazacu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Maria Brînzila,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Maria Brînzila împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter
Personal, persoană terță Ion Duca, cu privire la anularea actului administrativ,
împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Maria Brînzila și a fost menținută hotărârea din 23 noiembrie
2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 18 iunie 2020, Maria Brînzila a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea
actului administrativ, solicitând anularea deciziei nr.105 din 06 aprilie 2020 a
Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii
Moldova.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că decizia nr. 105 din 06 aprilie 2020
este una neîntemeiată, accentuând că este direct opusă prevederilor deciziei nr. *** din
07 mai 2019 a Centrului National pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin
care nu s-a dat curs cererii secretarului Consiliului orășenesc Sângera, Maria Brînzila.
În cererea respectivă s-a invocat încălcarea Legii nr.133/2011 din partea lui Ion Duca,
demnitar public, consilier din cadrul Consiliului orășenesc Sângera, care a publicat pe
toate rețele de socializare, precum și pe portalul informațional www.curaj.md, decizia
nr. 4/12 din 25 septembrie 2018 a Consiliului orășenesc Sângera, ce conține date
personale a mai multor terțe persoane.

Reclamanta a notat că, la pagina 7 din decizia nr. *** din 07 mai 2019, Centrul
Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a indicat că „proiectul de
decizie menționat și difuzat în spațiul public integrează numele și prenumele
subiectului de date, date care, de altfel, sunt completate în decizie și la capitolul
„Contrasemnat: de secretarul Consiliului or. Sângera, Maria Brînzila”, în virtutea
funcției publice de secretar al Consiliului. Totodată acest fapt corespunde principiului

neexcesivității prelucrării datelor cu caracter personal.” Astfel, Centrul Național pentru protecția datelor cu caracter personal stabilește direct că adresa de domiciliere nu prezintă nici o dată cu caracter personal, date prezente în informația difuzată de către Ion Duca.

Reclamanta a relevat că, la pagina 6 din decizia indicată, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal prevede că pe acest palier, instanța de judecată este autoritatea competentă să evalueze justificarea ingerinței în dreptul la inviolabilitatea vieții private a subiectului de date.

A consemnat că informația a fost adusă la cunoștința reprezentantului Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la 23 ianuarie 2020, care a considerat că nu constituie o încălcare a Legii nr. 133/2011, dat fiind faptul că nu au fost întreprinse măsuri de către organul constatator.

A obiectat asupra faptului că, în virtutea deciziei nr.105 din 06 aprilie 2020, datele personale – „numele și prenumele” lui Ion Duca, demnitar public, consilier local, care candidează pe parcursul a ultimilor 15 ani absolut la toate funcțiile publice, sunt plasate public împreună cu alte date cu caracter personal, indicate în decizia Consiliului orășenesc Sângera nr. *** din 29 noiembrie 2019, cu privire la desemnare reprezentantului administrației publice locale a or. Sângera în instanțele de judecată, date colectate de pe portalul instanțelor de judecată din Republica Moldova, Centrul a stabilit că acest fapt nu corespunde principiului neexcesivității prelucrării datelor cu caracter personal.

Reclamanta a mai remarcat că decizia Consiliului orășenesc Sângera nr. *** din 29 noiembrie 2019 nu reprezintă un act individual prin care ar fi atins interesul personal al lui Ion Duca, însă reprezintă o împuternicire a autorității publice deliberative, întru recuperarea bunului public, apartament format din *** din s. **, str. **, care a fost privatizat de către ultimul, acțiuni calificate de acuzatorul de stat în virtutea art.27, 190 alin.(2) lit. c), art.361 alin.(1) din Codul penal.

A concluzionat că decizia nr.105 din 06 aprilie 2020 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a fost expediată la 13 mai 2020, fiind recepționată la 15 mai 2020, conform datelor de pe ștampilele oficiilor poștale, astfel fiind respectat termenul prevăzut în art. 209 din Codul administrativ.

În contextul enunțat, a solicitat admiterea acțiunii și anularea deciziei nr.105 din 06 aprilie 2020 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova.

Prin încheierea din 25 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost atras în proces în calitate de persoană terță Ion Duca.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost respinsă acțiunea, ca neîntemeiată.

La 23 noiembrie 2020, Maria Brînzila a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 19 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Maria Brînzila și a fost menținută hotărârea din 23 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Fiind investite cu judecarea cauzei, prima instanță și instanța de apel au reținut ca fiind stabilit cu certitudine faptul că prin plângerea sa, Ion Duca a sesizat CNPDCP despre faptul că prin plasarea ne depersonalizată de către secretarul Consiliul or. Sângera, Maria Brînzila a deciziei nr. *** din 29 noiembrie 2019 în Registrul de stat al actelor locale, i-a fost încălcat dreptul la protecția datelor cu caracter personal, garantat de Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că, din analiza deciziei nr.*** din 29 noiembrie 2019 „Cu privire la desemnarea reprezentantului APL a or. Sângera în instanțele de judecată”, se atestă că în conținutul acesteia sunt incluse datele cu caracter personal ale petentului, cum ar fi: numele, prenumele și informația privind faptele prejudiciabile care îi sunt imputate.

Pornind de la circumstanțele menționate, instanțele inferioare au învederat că potrivit pct.30 din Regulamentul cu privire la Registrul de stat al actelor locale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.672/2017, în cazul plasării actului administrativ care conține date cu caracter personal, angajatul autorizat este obligat să respecte cerințele prevederilor Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal (depersonalizarea actului-prin hașurarea datelor cu caracter personal).

Potrivit noțiunilor definite la art.3 din Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, depersonalizarea datelor constituie modificarea datelor cu caracter personal, astfel încât detaliile privind circumstanțele personale sau materiale să nu mai permită atribuirea acestora unei persoane fizice identificate sau identificabile ori să permită atribuirea doar în condițiile unei investigații care necesită cheltuieli disproporționate de timp, mijloace și forță de muncă. Iar conform pct.21 din Regulamentul cu privire la Registrul de stat al actelor locale, atribuirea de înregistrare și publicare a actelor administrative de regulă îi revine secretarului consiliului raional/municipal/local.

Instanțele de judecată au remarcat că responsabil de publicarea Deciziei nr.*** din 29 noiembrie 2019 a Consiliului or. Sângera, este secretarul consiliului orașenesc Maria Brînzila, fapt confirmat prin pct.1 din Dispoziția Primarului orașului Sângera, nr.61 din 05 noiembrie 2018. Astfel, indiferent de faptul că Ion Duca este o persoană publică sau nu, secretarul Consiliului orașenesc vizat, urma să se conformeze prevederilor pct.30 din Regulamentul cu privire la Registrul de stat al actelor locale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 672 din 28 august 2017, la publicarea deciziei în cauză.

Prin urmare, pornind de la condițiile aferente prelucrării datelor cu caracter personal, potrivit cărora datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii (art.4 alin.(1) lit.a) din Legea nr.133/2011), urmare a plasării/dezvăluirii spre acces public nelimitat a datelor cu caracter personal vizate, instanțele au stabilit că au fost încălcate cerințele pentru asigurarea securității și confidențialității datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora, statuate la art.29 și 30 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal.

Din cele menționate supra, instanțele de judecată ierarhic inferioare au concluzionat că CNPDCP întemeiat a constatat încălcarea prevederilor art.4 alin.(1) lit.a), 29, 30 și 31 alin.(1) ale Legii nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal și pct.30 din Regulamentul cu privire la Registrul de stat al actelor locale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.672 din 28 august 2017, prin plasarea ne depersonalizată a datelor cu caracter personal din Decizia nr. *** din 29 noiembrie 2019 în Registrul de stat al actelor locale de către cet. Maria Brînzila, secretar al Consiliului orașenesc Sângeră.

La 07 iulie 2021, prin intermediul poștei electronice, Maria Brînzila a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la 10 noiembrie 2021, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, Maria Brînzita a reiterat că decizia Consiliului or. Sângeră nr.*** din 28 noiembrie 2019 nu este un act administrativ individual, care ar soluționa o cerere a unei persoane fizice sau juridice, dar reprezintă voința Consiliului local, prin care s-a delegat reprezentantul său în cadrul instanțelor de judecată pe un dosar anumit, fiind indicate datele de pe portalul oficial al instanțelor de judecată.

La fel, recurenta a reafirmat argumentul precum că decizia Consiliului or. Sângeră nr.*** din 28 noiembrie 2019 nu conține niciun termen sau expresie pe marginea datelor cu caracter personal, prevăzute la art. 3 din Legea nr.133/2001 privind protecția datelor cu caracter personal, act normativ care stabilește reglementarea juridică a noțiunii de date cu caracter personal.

Mai mult, Maria Brînzila a evidențiat că a prezentat instanței de apel demersul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.*** din 26 februarie 2021 față de administrația publică locală a or. Sângeră. Prin proba nominalizată, se constată că CNPDCP, în urma examinării invocărilor scrise de către recurentă, cât și a actelor confirmative prezentate atât la explicațiile inițiale pe marginea cererii lui Ion Duca, precum și la cererea inițială de chemare în judecată, a declanșat controlul din oficiu asupra acțiunilor lui Ion Duca de publicare a mai multor date persoane, inclusiv a persoanelor social vulnerabile, care au beneficiat de ajutoare materiale din cadrul Consiliului or. Sângeră.

Recurenta a precizat că prin demersul menționat mai sus, CNPDCP confirmă faptul că doar prin indicarea numelui Ion Duca, acesta este în imposibilitate de a identifica persoana vizată și a solicitat de la administrația publică locală a or. Sângeră date despre identificarea lui Ion Duca, și anume patronimicul, ziua, luna și anul nașterii, invocând că potrivit datelor Registrului de Stat al Populației, sunt identificate 63 de persoane cu același omonim.

Astfel, recurenta a obiectat că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului, precum că CNPDCP a confirmat că este imposibil de a identifica o persoană doar din numele/prenumele acesteia, necunoscând datele enumerate la art.3 din Legea nr.133/2001 privind protecția datelor cu caracter personal.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 29 iunie 2021, în ședință publică.

Actele cauzei nu atestă faptul când dispozitivul deciziei instanței de apel a fost notificată participanților al proces.

La 7 iulie 2021, prin intermediul poștei electronice, Maria Brînzila a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 166-171).

Totodată, din materialele cauzei rezultă că la 11 octombrie 2021, Mariei Brînzila i-a fost notificată, prin intermediul oficiului poștal, decizia integrală din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, fapt ce rezultă din avizul poștal de recepție (f.d. 173).

Ulterior, la 10 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Maria Brînzila a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 178-180).

În condițiile enunțate, recursul a fost depus în termenul legal prevăzut la art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ.

La 12 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și lui Ion Duca copia recursului depus de Maria Brînzila, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 10 ianuarie 2022, Ion Duca a depus referință prin care și-a reiterat poziția expusă la examinarea cauzei în instanțele inferioare.

Subsemnatul Ion Duca consideră că cererea de recurs depusă de către Maria Brînzila este inadmisibilă.

La 27 ianuarie 2022, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a repus referință prin care a subliniat legalitatea soluțiilor instanțelor inferioare.

Consideră solicitarea recurentei față de Curtea Supremă de Justiție, și anume: „casarea ca nefondată a hotărârii judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 23 noiembrie 2020 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021 cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admise integral cerințele recurentului” drept una neîntemeiată și nefondată, or prin hotărârea din 23 noiembrie 2020, instanța de fond a elucidat pe deplin toate circumstanțele care demonstrează legitimitatea Deciziei CNPDCP nr. 105 din 06 aprilie 2020, racordată la legislația privind protecția datelor cu caracter personal din Republica Moldova.

Mai mult, în recursul depus de către Maria Brînzilă nu sunt aduse careva argumente noi decât cele prezentate în instanțele ierarhic inferioare. Argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii și a deciziei contestate și urmează a fi respins.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, și argumentele invocate în referințe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului

Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, §39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Maria Brînzila.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Maria Brînzila, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron